

La fe com a generador de canvi

Per molt fervorosament que Nichiren ori per la seva situació, si vostè no té fe, serà com intentar encendre foc amb llenya humida. Obstini's a enfortir el poder de la seva fe; consideri que la seva supervivència ha estat un fet prodigiós i utilitzi l'estratègia del Sutra del lotus abans que cap altra. «De la mateixa manera, tots els que us dirigeixin la seva malícia o enemistat seran vençuts». Aquestes paraules d'or mai no resultaran ser falses. L'estratègia i el domini de l'esgrima, essencialment, deriven de la Llei mística. Tingui una profunda fe; els covards no obtenen resposta a cap de les seves oracions.¹

Los Escritos de Nichiren Daishonin, Pàg. 1045-1046

En el sentit original, la paraula estratègia es refereix a una sèrie de tàctiques militars o marcial. Però, considerada més àmpliament, pot denotar un mètode que s'empren per assolir millors resultats en qualsevol àrea; dit d'una altra manera, un mètode per triomfar. L'estratègia del Sutra del lotus es refereix a la fe en el Gohonzon; a la fe que confronta la ignorància i la il·lusió, reverteix el karma negatiu i triomfa, sense falta, mitjançant l'oració confiada, i la saviesa i el coratge sense límits que deriven d'aquesta oració.

En qualsevol circumstància, quan ens basem en la Llei mística, la Llei suprema de l'univers, superem qualsevol entrebanc o estancament. El poder sense comparació de la Llei mística ens permet transcendir tots els obstacles o impediments que s'interposin en el nostre camí cap a l'assoliment de la budeïtat.

El Daishonin cita aquest passatge del capítol Rey de la Medicina, del Sutra del lotus: Tots els qui us dirigeixin la seva malícia o enemistat seran vençuts²

Aquestes paraules exemplifiquen la immensa bona fortuna que prové de practicar i propagar el Sutra del lotus. El poder que ens brinda l'estratègia del Sutra del lotus és la capacitat de vèncer tots els obstacles i funcions negatives mitjançant la fe en la Llei mística. La base de totes les nostres activitats, esforços i desafiaments —tant si es tracta de conservar la salut, de tenir una vida satisfactòria o de donar una prova real de confiança en la societat i en el lloc on vivim— és l'estratègia del Sutra del lotus; en altres paraules, la fe poderosa.

El Daishonin en un altre escrit també adverteix que si busquem la Llei mística fora de nosaltres mateixos, per molt daimoku que fem, no podrem assolir la il·luminació; per contra, la nostra pràctica budista només es convertirà en una austeritat dolorosa i interminable.

Ho diu clarament: Encara que vostè reciti Nam-myoho-rengue-kyo i hi cregui, si pensa que la Llei està fora

¹Sutra del Lotus, pàg. 23, pàg. 288. En el sutra, l'oració es llegeix en passat. Aquí s'ha modificat el temps verbal per a adequar-lo al context de la carta.

²Sutra del Lotus, pàg. 23, pàg. 288. La cita és esmentada a "Los Escritos de Nichiren Daishonin", pàg. 1046

de vostè mateix, no està abraçant la Llei mística.³

El Daishonin explica que la clau per recitar el daimoku és armar-nos d'una fe profunda i declara que quan ho fem, podem polir i perfeccionar la nostra vida i manifestar un estat il·luminat.

Escriu: Per tant, quan entoni myoho i reciti rengue, ha de fer sorgir la profunda convicció que Myoho-ren-gue-kyo és la seva pròpia vida [literalment, la seva ment a cada moment]⁴

El cor humà és sensible, polifacètic i divers; posseeix la capacitat d'assolir fites inconcebibles. Però, per aquesta mateixa raó, sovint també experimenta grans patiments i turments. Tal com ho mostren molts dels seus escrits, el Daishonin va fer èmfasi reiteradament en la importància de la ment o cor.

En aquest regne interior de la vida existeix el potencial d'imprimir un canvi dràstic del bé al mal, o del mal al bé. Per aquesta raó, l'ensenyament del Daishonin sobre l'assoliment de la il·luminació es pot veure com un procés que comença amb el canvi interior. En altres paraules, si fem el recurs interior de la fe podem vèncer les funcions negatives que habiten en nosaltres —funcions governades per l'obscuritat fonamental que habita en el cor humà— i manifestar les funcions positives de la vida, inseparables de la naturalesa del Dharma, és a dir, la nostra budeïtat.

No obstant, per molt que practiquem, si oblidem l'advertiment del Daishonin i busquem la Llei fora de nosaltres perdrem de vista el camí correcte cap a la il·luminació universal. Per això el Daishonin és tan estricte en aquest aspecte. L'essència de la nostra pràctica és percebre

la veritable naturalesa de la nostra vida i del nostre cor.

Amb aquesta intenció hem de lliurar una lluita interior. Si ens deixem vèncer pels obstacles i les funcions negatives, no podrem assolir la il·luminació. Per això, transformar la

³ Els escrits de Nichiren Daishonin, pàg. 3.

⁴ Idem anterior.

nostra obscuritat o ignorància interior és una part inevitable del procés que ens duu a ser budes. En altres paraules, el factor individual més determinant per assolir la budeïtat és el desafiament continuat de la nostra ignorància innata. Això no ho hauríem d'oblidar mai.

Quan una persona emprèn aquesta lluita revela la seva pròpia saviesa de buda interior i, d'aquesta manera, aconsegueix confrontar i superar la seva ignorància. Però si no transforma la seva obscuritat inherent, aquesta foscor acabarà cobrint i ocultant la naturalesa de Buda.

La ignorància aprofundeix i agreuja les cinc inclinacions il·lusòries pròpies de l'ésser humà: la ira, la cobdícia, l'estupidesa, l'arrogància i el dubte. Això passa quan sucumbim a la creença que la Llei està fora d'un mateix. Buscar la Llei mística a l'exterior, separada de nosaltres equival, de manera profunda, a evadir la responsabilitat de la nostra pròpia vida.

Practicar el budisme del Daishonin significa no deixar-nos arrossegar per les idees canviants, no ser influenciable, construir una identitat sòlida i decidida, alta com una gran muntanya. Però si no fem aquest esforç i dipositem les nostres expectatives en una altra banda, abans que ens n'adonem adoptarem creences que ens faran buscar la Llei a fora.

Per exemple, si practiquem daimoku però sempre culpem altres per-

sones o el nostre medi ambient del que ens toca viure, estem evitant el desafiament d'afrontar la nostra pròpia ignorància o obscuritat. D'aquesta manera, estem buscant la il·luminació fora de nosaltres mateixos.

Una persona comença a millorar la seva situació i a veure-hi canvis quan es desafia a si mateixa en un nivell més profund. L'oració és la força motriu d'aquest canvi.

Al final d'aquesta carta, Nichiren Daishonin escriu a Shijo Kingo: Tingui una profunda fe; els covards no obtenen resposta a cap de les seves oracions.⁵

Ralph Waldo Emerson (1803-1882), una de les llumeneres del renaixement nord-americà, va escriure amb sagacitat: La covardia ens tanca els ulls.⁶

La por ens impedeix veure la veritat, no ens deixa veure les coses tal com són; pot fer que una dificultat insignificant sembli un obstacle enorme i insuperable, i que vegem la porta a una solució com un gran mur davant els nostres ulls. Per tant, el que és essencial és armar-se de valentia.

Emerson diu una cosa molt interessant: És obvi que no existeix una entitat separada anomenada 'coratge', no hi ha cap cèl·lula del cervell ni cap vas sanguini que contingui gotes o àtoms que ens inculquin

aquesta virtut; no obstant, la valentia és el dret o l'estat saludable de qualsevol ésser humà; la valentia el torna lliure de fer allò que li correspon per la seva constitució o naturalesa. El coratge és una força directa, és l'execució instantània del que un ha de fer.⁷ Des del punt de vista del budisme, el coratge indica un esperit sòlid i robust al màxim, derivat de la nostra naturalesa de buda innata; podríem dir que aquest és el nostre estat saludable; s'aplica a l'energia de vèncer la pròpia foscor intrínseca i revelar en un instant la nostra naturalesa il·luminada.

Per a nosaltres, coratge és desafiar les qüestions reals i quotidianes que tenim al davant, allà on ens toqui estar, amb la convicció que som manifestacions de la Llei mística. Aquesta és la forma d'aplicar l'estratègia del Sutra del lotus i de construir una història invencible de glòria i de triomf.

⁵ Los Escritos de Nichiren Daishonin. Pàg. 1046

⁶ EMERSON, Ralph Waldo: Society and Solitude (Societat i solitud), Boston: Houghton, Mifflin and Company, 1870, pàg. 244.

⁷ Idem. Pàg. 251.